

У Х В А Л А

КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Присяжнюка Григорія Григоровича щодо офіційного тлумачення положень частини першої статті 9 Закону України „Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб“

м. К и ї в
25 листопада 2014 року
№ 98-у/2014

Справа № 2-87/2014

Конституційний Суд України у складі суддів:

Бауліна Юрія Васильовича – головуючого,
Бринцева Василя Дмитровича,
Вдовіченка Сергія Леонідовича,
Гультая Михайла Мирославовича,
Запорожця Михайла Петровича,
Касмініна Олександра Володимировича – доповідача,
Литвинова Олександра Миколайовича,
Мельника Миколи Івановича,
Саса Сергія Володимировича,
Сергейчука Олега Анатолійовича,
Сліденка Ігоря Дмитровича,
Стецюка Петра Богдановича,
Шаптали Наталі Костянтинівни,
Шишкіна Віктора Івановича,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Присяжнюка Григорія Григоровича щодо офіційного тлумачення положень частини першої статті 9 Закону України „Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб“ від 9 квітня 1992 року № 2262–XII (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 29, ст. 399) зі змінами.

Заслухавши суддю-доповідача Касмініна О.В. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Громадянин Присяжнюк Г.Г. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положень частини першої статті 9 Закону України „Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб“ від 9 квітня 1992 року № 2262–ХІІ зі змінами (далі – Закон № 2262) в аспекті правильного розуміння поняття „місячне грошове забезпечення“ при обчисленні розміру одноразової грошової допомоги у разі звільнення з військової служби за станом здоров'я особам, на яких поширюється дія Закону № 2262.

Необхідність в офіційному тлумаченні вказаних положень суб'єкт права на конституційне звернення обґрунтовує неоднозначним, на його думку, їх застосуванням Вищим адміністративним судом України при розгляді справ щодо звільнення осіб з військової служби. Присяжнюк Г.Г. наголошує, що цей суд у справах однієї категорії по-різному обчислює розмір одноразової грошової допомоги, яка виплачується особам при звільненні з військової служби. Автор клопотання стверджує про порушення свого права на отримання належного розміру одноразової грошової допомоги при звільненні зі служби.

На підтвердження різної судової практики до конституційного звернення долучено копію ухвали Вищого адміністративного суду України від 5 листопада 2013 року у справі, у якій Присяжнюк Г.Г. був стороною, а також ухвали цього суду від 2 листопада 2011 року, від 28 травня 2014 року, роздруковані з Єдиного державного реєстру судових рішень.

2. Конституційний Суд України, розглядаючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі у зв'язку з прийняттям Першою колегією суддів Конституційного Суду України Ухвали від 12 листопада 2014 року про відмову у відкритті конституційного провадження у цій справі на

підставі пункту 2 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“, виходить з такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційному зверненні має зазначатися обґрунтування необхідності в офіційному тлумаченні положень Конституції України або законів України (пункт 4 частини другої статті 42); підставою для конституційного звернення щодо офіційного тлумачення Конституції України та законів України є наявність неоднозначного застосування положень Конституції України або законів України судами України, іншими органами державної влади, якщо суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод (стаття 94).

Зі змісту ухвал Вищого адміністративного суду України, на які посилається автор клопотання, вбачається, що в ухвалі від 5 листопада 2013 року (щодо Присяжнюка Г.Г.) суд застосував статтю 9 Закону № 2262, а в ухвалах від 2 листопада 2011 року та від 28 травня 2014 року (щодо інших осіб) – відповідно статті 9, 15 Закону України „Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей“ від 20 грудня 1991 року № 2011–XII. Таким чином, суб'єкт права на конституційне звернення не довів неоднозначного застосування положень частини першої статті 9 Закону № 2262, оскільки у вказаних ним судових рішеннях використано положення різних законів України.

Конституційний Суд України вважає, що Присяжнюк Г.Г. не дотримав вимог пункту 4 частини другої статті 42, статті 94 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 2 статті 45 цього закону – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, цим законом.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 150, 153 Конституції України, статтями 42, 45, 50, 94 Закону України „Про Конституційний Суд України“, Конституційний Суд України

У Х В А Л И В:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Присяжнюка Григорія Григоровича щодо офіційного тлумачення положень частини першої статті 9 Закону України „Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб“ від 9 квітня 1992 року № 2262–ХІІ зі змінами на підставі пункту 2 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, цим законом.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ